Arta între Creație și Dumnezeu (III)

On Septembrie 24, 2017

Cu cât ești mai profund, cu atât arta ta capătă o strălucire mai intensă și pare însoțită de un mesaj universal.

Eram convins că trebuia să îndeplinesc o „slujire" plină de însemnătate, vădit susținută de aventura unor culori dintr-o paletă plină de vibrații, persistând doar ca o treaptă obligatorie a uceniciei pe calea spirituală, în toate fazele formării mele ca artist din perspectiva concluziei unui cercetător: "Totul a devenit științific".

Acolo unde există un element vizual, poți găsi întotdeauna o maladie a imaginației, o formă combinatorie inedită greu de catalogat în aria speculativ-conceptuală a cromaticii.

Ceva straniu mă ademenea spre împlinirea actului pictural, prezența unei forțe magnetice acaparându-mă cu totul și dictând cursul artei mele. Un novator care nu desparte erudiția de studiul naturii încearcă succesiv toate nuanțele, toate adâncimile, toate subtilitățile, toate unghiurile de vedere și de interpretare a culorii, toate combinațiile posibile, la fel cum un poet își plasează creația și existența în ipostazele unui joc cosmic, pe care îl joacă, om sau Dumnezeu, cu inocență și puritate.

Cu siguranță, conștientizarea talentului meu a venit cu timpul. Factorii modelatori fiind indiciile subtile presărate de-a lungul marilor scrieri despre artă. Și totuși, cel mai important lucru l-am învățat de la maestrul italian Pino Daeni, care a savurat din gustul subtil al valorilor picturale:

"Orice culoare, fie așa cum este, fie amestecată, produce felurite efecte, dar niciuna dintre ele n-are puterea să redea prin ea însăși efectele naturale, căci pentru asta se cere minte și practică de maestru priceput."

Așadar, un imbold vag spre deplinătatea lucrurilor, o deplinătate care nu poate fi atinsă cu ușurință, este întărită pe o spirală de stări care urcă și coboară într-un vârtej de influențe simțite ca o atingere divină: fii împlinit, dar cu băgare de seamă la Cele de Sus, care sunt mai presus decât Cele de Jos.

Sunt clipe când tot ceea ce atingi capătă o altă culoare, o altă însemnătate, un alt tip de sensibilitate, ca și când ai fi condus de o forța magică, mai presus de rațiune, accesată doar de simțire, care pune un strop de luciu acolo unde totul este mat.

Leadership: Arta ta este menită să înlesnească orientarea în abordarea gândirii supreme întemeietoare de punți între două lumi?

O artă guvernată de plăcerile cele mai intense ale creației, suplinind toate darurile care însoțesc tinerețea și lipsesc celorlalte vârste, în care divinul sfidează efemerul cu iluzia veșniciei oferită de câteva forme de perfecțiune autentică, o execuție desăvârșită a lucrării manifestată în lumea trecătoare prin intermediul închipuirilor firești.

Ca un Tiziano Vecellio, gata întotdeauna să-și primejduiască viața, dar niciodată opera, mă apropiam de planul mântuirii prin eliberarea creației de toată stricăciunea relației cu efemerul și de limitele ei de acceptare a realului unanim acceptat, pentru a fi părtașă la comuniunea

omului cu Dumnezeu.

La rândul ei, conștiința continua să se exprime cu aceeași seninătate cu care îmi acceptam limitele și calitățile. Străbătută de acceptarea de a fi supusă unei intervenții înălțătoare, conștiința striga din toată voința izbăvitoare a cinstirii artei: "Omule, părăsește păcatele tale ! "

Simțiți în toate cuvintele mele o sete de sinceritate față de ceea ce gândesc și insuficientul apetit pentru formă, pentru schimbare?

Să duci arta la nivel divin înseamnă să amesteci culorile în așa fel încât ansamblul astfel constituit să aibă puterea de a reda prin el însuși efectele unui univers viu și infinit.

Întotdeauna înăuntrul artistului, căruia Dumnezeu i-a dat talent și har, ele regăsindu-se în conținutul creativ al unei arte neînchipuit de vaste, se află un fruct cu care se poate ghiftui oricând, obiectul tuturor dorințelor, expresia plastică a raporturilor echilibrate: arta cuvântului.

Totdeauna convins de gustul subtil al valorilor picturale, artistul își duce imaginația pe o altă culme, din materia acumulată în imensitatea spațiului cosmic. În fiecare moment și latură a vieții sale se manifestă acea speranță a ștergerii totale și instantanee a oricăror păcate de ordin estetic prin vraja procesului comunicativ.

În artă, procesul comunicativ cuprinde proiecția mesajelor susținute de asocieri între lumi paralele ce se completează și conviețuiesc într-un spațiu numit „Inside-Out". Ceea ce accepți înăuntrul tău e nevoie să fie creat în afara ta.

Scriitorul John Granger, încercând să descifreze cheia secretă a lui Harry Potter, mergând de la elementul secular la cel sacru, ne spune de unde începem să privim spre cele înalte: *„Când ne rugăm în fața unei icoane sau când ridicăm ochii spre cer, spiritul sau sufletul nostru (la nivelul intelectului) conștientizează maiestatea sau perfecțiunea formei ca simbol al unui punct de corespondență cu o realitate superioară ce intervine în lumea noastră."*

Nu știu exact de ce, dar cu siguranță artiștii cei mai deplini și-au găsit intuiția și expresia de legătură cu divinul prin acțiunea artei și a simbolurilor ei constitutive asupra emoțiilor: cu cât ești mai profund, cu atât arta ta capătă o strălucire mai intensă și pare însoțită de un mesaj universal.

Coordonata acțională în abordarea avântului spre cele înalte trebuie argumentată și demonstrată de experimentul numit „invenție artistică" în elementul reflexiv al unei subordonări a artei față de realitatea nevăzută.

Un artist de mare mobilitate spirituală este capabil să treacă dincolo de limitele impuse de convențional prin revelația supremă a acestei realități.

Arta între Creație și Dumnezeu pune accentul pe frumusețea evocată prin culori. Ele își găsesc corespondența într-o lume întemeiată prin mijloace de lucru și de expresie vizuală, utilizate spre a fi în adevăr prin corelarea spiritual-existențială.

Source: https://neculaifantanaru.com/arta-intre-creatie-si-dumnezeu-III.html